

Si Fabra aixequés el cap!

VA COM VA. PER LLUM DEGÀES

Il·lustració: Laura Estrada.

Soc dels que volen creure que tot allò que fem té un sentit, per més que de vegades costi trobar-lo. Una vegada vaig conèixer una persona que al rebedor de casa hi tenia un penja-robes de paret col·locat cap per avall. La raó era que li desagradaven les visites, d'aquí que qualsevol visita se sentia incòmoda ja en travessar la porta. Però alhora considerava que la presència d'un penja-robes era un element imprescindible, com pugui ser-ho una escombreta de vàter al lavabo. Una perplexitat semblant l'he experimentada fa uns dies en entrar a fer un cafè en un restaurant manresà i trobar-hi, col·locat del revés, un retrat de Pompeu Fabra. M'ha sorprès perquè la resta de marcs, fins i tot un retrat del Papa, hi estaven col·locats correctament. I el retrat gairebé fotogràfic d'una cara no és un quadre de Pollock, que mai no sabràs si el penges del dret o del revés. Posats a buscar-hi una explicació, el primer que se m'ha acudit és que entre el gramàtic i l'amo de l'establiment ha d'haver-hi un deute particular, com entre el rei Felip V i la ciutat de Xàtiva, on tenen el retrat del rei capgirat. Quin ocult ressentiment pot amagar el bodeguer envers el seny ordenador de la llengua catalana? Potser és que un dia el van suspendre d'ortografia catalana? O qui sap si descendeix de l'il·lustre antifabrià Pin i Soler. O vés a saber si un dia va estar casat amb una correctora i, gelós de tan veure-la grapejar el Fabra, se'n va separar, ofès i traït. O potser és que, com en el cas de l'home del penja-robes invertit, senzillament no li agraden les visites.